

ПЪСЕНЬ НА ПРОЛЪТЪТА

Азъ съмъ пролѣтъ хубавица,
тичайте при менъ, дечица!
Весело ме посрещнете,
скжпи дари приежете:
радостъ, пѣсни и цвѣтенца
за момиченца, момченца!...

Водя ви пѣвци крилати,
пеперуди пѣстри, златни,
топѣлъ вѣтрець да ви вѣе,
златенъ Слънчо да ви грѣе.
Изъ градинки, край рѣката,
по полето, въвъ гората —

гдето стжпне моятъ кракъ,
еква пѣсень, никне злакъ!

Вълчо Вълкановъ

ДЖБЪТЪ ЦАРЬ БОЛЕДУВА

Хей, Васко, качи се на високата могила, сложи ржка на челото си и погледни! Ще го видишъ долу, срѣдъ селото, и днесъ да издига гордо своя върхъ къмъ синьото небе. Това е той, нашиятъ царь — стариятъ могъщъ джбъ. Никой не знае кой го е посадилъ тамъ. Дѣдо казва, че, откакъ помни, джбътъ си е все така гордъ и величественъ като сега.

Пролѣтъ прелетнитѣ птички първомъ на него кацватъ и пѣсеньта имъ оглася селото. После правятъ гнѣзда по клонитѣ му и мжтятъ малки, докато едритѣ желжди узрѣятъ и назжбенитѣ листа започнатъ да жълтѣятъ.

Ние играемъ по цѣлъ день подъ сѣнкитѣ му и слушаме пѣсеньта на птичкитѣ.

Една пролѣтъ птичкитѣ дойдоха по-рано. Дойде и кукувицата. Качи се на самия върхъ и закука.

А ние седимъ отдолу, зяпаме, искаме да я видимъ. По едно време решихме да я хванемъ. Хей тѣй, въ кафезъ да я сложимъ, та по цѣлъ день да ни кука. И славеи искаме да хванемъ. Ти чулъ ли си какъ пѣятъ славеитѣ?

